

DECIZIE

18 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții de Apel Chișinău

în componența

Președintele completului, judecătorul

Marina Anton

judecătorii

Vitalie Cotorobai și Ion Țurcan

grefier

Elena Plămădeală

examinînd în ședință de judecată publică apelul declarat de Lebedinschi Valeria împotriva Hotărîrii Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lebedinschi Valeria către Procuratura Anticorupție privind scoaterea bunurilor de sub sechestru,-

A C O N S T A T A T :

1. Pretențiile reclamantei

La data de 18 august 2018 Lebedinschi Valeria a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Anticorupție privind scoaterea bunurilor de sub sechestru aplicat prin Încheierea Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) din 05 aprilie 2018.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 05 aprilie 2018, prin Încheierea Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) din 05 aprilie 2018 a fost autorizată punerea sub sechestru, în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune și a asigurării unei eventuale confiscări speciale sau confiscări extinse, asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate, în calitate de beneficiar efectiv, pretinzîndu-se a fi învinuitul Balaban Valeriu Alexei.

Astfel, a fost aplicat sechestru pe următoarele bunuri: bunul imobil (teren extravilan), cu nr. cadastral 5510109.630, - cu o suprafață de 6.1218 ha, evaluat la prețul de 233893 lei; construcție agroindustrială, cu nr. cadastral 5510109.630.01 - cu o suprafață de 1490,2 m.p., evaluat la prețul de 810805,39 lei; construcție agroindustrială, cu nr. cadastral 5510109.630.02, cu o suprafață de 1490,2 m.p., evaluat la prețul de 810805,39 lei; construcție agroindustrială, cu nr. cadastral 5510109.630.03, cu o suprafață de 1490,2 m.p., evaluat la prețul de 810805,39 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.04, cu o suprafață de 484.0 m.p., evaluat la prețul de 263978 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.05, cu o suprafață de 393.3 m.p., evaluat la prețul de 235580 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.07 cu o suprafață de 1198,9 m.p., evaluat la prețul de 65231 1,35 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.08, cu o suprafață de 11,2 m.p., evaluat la prețul de 5702 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.09, cu o suprafață de 108,0 m.p., evaluat la prețul de 58787,93 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.001, valoarea estimată la suma de 325701 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.002, valoarea estimată la suma de 4037 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.003, valoarea estimată la suma de 6165 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.004, valoarea estimată la suma de 131438 lei.

A relevat reclamanta că la 18 aprilie 2018 a depus o cerere în conformitate cu prevederile art. 209 din Codul de procedură penală, către Procuratura Anticorupție privind scoaterea de sub sechestru a bunurilor nominalizate, însă nu a primit nici un răspuns.

A menționat reclamanta că bunurile sechestrate au fost dobîndite de ea cu titlu oneros pînă la data săvîrșirii presupuselor fapte infracționale imputate lui Balaban Valeriu, și au fost administrate de ea personal, inclusiv prin transmiterea acestora în locațiune.

A specificat reclamanta că simplul fapt a existenței relațiilor de rudenie dintre Balaban Valeriu și Lebedinschi Valeria sub nici o formă nu pot servi drept temei de recunoaștere a lui Balaban Valeriu în calitate de beneficiar efectiv a proprietății lui Lebedinschi Valeria, iar constatările făcute în cadrul investigațiilor financiare paralele nu corespund realității, din ce considerente a solicitat scoaterea de sub sechestru a bunurilor.

Prin Hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018 s-a respins acțiunea depusă de Lebedinschi Valeria către Procuratura Anticorupție privind scoaterea bunurilor de sub sechestrul aplicat prin încheierea judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 aprilie 2018, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției instanța de fond a reținut faptul că în cadrul investigațiilor paralele pe cauza penală nr.2017928002, s-a constatat faptul că Lebedinschi Valeria este fiica cet. Balaban Valeriu, iar la data dobândirii bunurilor sechestrate avea doar 20 de ani.

A mai indicat instanța de fond: cet. Balaban Valeriu este beneficiar efectiv a bunurilor sechestrate deoarece partea reclamantă nu a putut prezenta probe ce ar confirma existența surselor financiare suficiente pentru a acoperi prețul achitat pentru bunurile imobile procurate.

De asemenea procurorul a invocat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12/07/2018, Colegiul Penal s-a expus pe marginea legalității încheierii din 05/04/2018 a Judecătorei Chișinău sediul Buiucani prin care a fost autorizată punerea bunurilor sub sechestrul ce aparțin cu drept de proprietate în calitate de beneficiar efectiv învinutului Balaban Valeriu.

3. Depunerea cererii de apel, verificarea termenului de declarare a apelului

La data de 06 decembrie 2018 Lebedinschi Valeria a înaintat cererea de apel nemotivată împotriva Hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 05 decembrie 2018, iar cererea de apel a fost depusă la 06 decembrie 2018.

Astfel, Colegiul constată că apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

4. Argumentele apelantei

În motivarea cererii de apel, apelanta a indicat că instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor argumentelor pertinente și concludente invocate de reclamantă/apelantă, fapt care face ca hotărârea să fie nemotivată, contrar dreptului la un proces echitabil.

Apelanta și-a justificat dreptul la acțiune, în temeiul prevederilor art. 209 alin. (1) și (2) CPP.

În motivarea cerințelor formulate în acțiune, apelanta a mai indicat faptul că eronat a fost reținut termenul de beneficiar efectiv, prin interpretarea extincțivă a noțiunii de ipotezele la care se aplică și cu efect retroactiv.

Menționează apelanta că instanța de fond a răsturnat sarcina probațiunii, contrar prezumției instituite în art.46 alin.(3) al Constituției, în sensul impunerii apelantei obligația de a justifica proveniența bunurilor sale obiect al sechestrului judiciar ridicarea căruia se solicită în cadrul prezentului proces și neconformitate criteriilor de evaluare a probelor exigențelor impuse de CtEDO.

La fel, a indicat apelanta că investigațiile financiare nu corespund adevărului, iar veniturile sale au fost verificate de Serviciul de Securitate și Informații, cât și Autoritatea Națională de Integritate, cu ocazia deținerii funcțiilor în cadrul SIS în perioada 2007-2009.

Consideră apelanta că prin hotărârea contestată a fost lezată în drepturile sale, protejate de Constituția, dreptul la un proces echitabil și dreptul de proprietate. Procuratura Anticorupție nu a justificat în modul admis de probațiune judiciară faptul că apelanta în calitate de persoană care a dobândit bunuri cu titlu oneros, cunoștea sau trebuia să cunoască despre scopul utilizării sau originea bunurilor cumpărate și/sau că bunurile sechestrate au fost dobândite ilicit.

De asemenea se susține că procurorul nu a justificat legătura de cauzalitate dintre bunurile supuse sechestrului și pretinsele acțiuni infracționale imputate subiectului infracțiunii în calitatea sa de beneficiar efectiv al bunurilor sechestrate și nu întreprins suficiente măsuri pentru a evita admiterea unor ingerințe în exercițiul dreptului de proprietate, măsurile întreprinse fiind vădit disproportionale în raport cu garanțiile procesuale prevăzute de lege.

De asemenea apelanta susține că în circumstanțele speței, condițiile de admisibilitate a ingerinței în exercițiul dreptului de proprietate în sensul art. 1 P-1 din Convenție definite în jurisprudența CtEDO, nu au fost întrunite.

Lipsa temeiului legal al confiscării speciale ce ar putea fi dispusă în privința bunurilor obiect al sechestrului, potrivit apelantei urmează a fi reținut în favoarea protecției dreptului de proprietate, legalitatea dobândirii căruia se prezumă.

5. Poziția părților în ședința instanței de apel

În ședința instanței de apel, apelanta Lebedinschi Valeria fiind legal citată despre locul, data și ora petrecerii ședinței instanței de apel, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat.

La materialele dosarului este anexată cererea reprezentatului apelantei Lebedinschi Maxim, împuternicit de a reprezenta apelanta în instanța de judecată, în temeiul procurii din 08/11/2019, (f.d. 76-77) din 18/04/2019, privind examinarea cauzei în absența apelantei Lebedinschi Valeria, motiv din care instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 379 CPC, a constatat posibilitatea examinării cauzei în absența apelantei Lebedinschi Valeria.

Reprezentantul Procuraturii Anticorupție fiind legal citat în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, solicitând amânarea examinării cauzei în legătură cu antrenarea reprezentatului Elena Cazacov împuternicit de a participa la examinarea cauzei în altă ședință de judecată „pe o cauză penală în judecătoria Criuleni sediul Central”.

Colegiul a constatat că în ședința instanței de apel din data de 11/03/2019 s-a admis cererea reprezentantului Procuraturii Anticorupție privind amânarea examinării cauzei, din motivul imposibilității prezentării în ședința instanței de apel a reprezentantului intimatului Procuratura Anticorupție.

Din acest motiv, în conformitate cu prevederile art.206, art.376, art.379 CPC, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în absența reprezentantului intimatului Procuratura Anticorupție, Elena Cazacov, legal citată despre locul data și ora petrecerii ședinței instanței de apel.

6. Aprecieră instanței de apel

Studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând concluziile expuse în hotărârea primei instanțe în coroborare cu argumentele apelantului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău concluzionează că apelul declarat de Lebedinschi Valeria este întemeiat și care urmează a fi admis, iar Hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018, casată, din următoarele considerente:

Colegiul examinând dreptul la acțiune a apelantei-reclamante Lebedinschi Valeria, reține că potrivit prevederilor art.209 alin.(2) al Codului de procedură penală, alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat sînt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanței să scoată bunurile de sub sechestru. În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluționarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile.

Potrivit prevederilor art.164 alin.(4) al Codului de executare, acțiunea de ridicare a sechestrului depusă de terți se examinează în procedură contencioasă în condițiile Codului de procedură civilă. Hotărârea judecătorească poate fi contestată cu apel. Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

În conformitate cu art.385 lit.c) Cod de Procedură Civilă instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițind o nouă hotărâre.

Colegiul constată că în speța dedusă judecării prin Încheierea Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) din 05 aprilie 2018 a fost autorizată punerea sub sechestru, în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, a asigurării unei eventuale confiscări speciale sau confiscări extinse, asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate, în calitate de beneficiar efectiv, învinuitului Balaban Valeriu Alexei, după cum urmează: bunul imobil (teren extravilan), cu nr. cadastral 5510109.630, - cu o suprafață de 6.1218 ha, evaluat la prețul de 233893 lei; construcție agroindustrială, cu nr. cadastral 5510109.630.01 - cu o suprafață de 1490,2 m.p., evaluat la prețul de 810805,39 lei; construcție agroindustrială, cu nr. cadastral 5510109.630.02, cu o suprafață de 1490,2 m.p., evaluat la prețul de 810805,39 lei; construcție agroindustrială, cu nr. cadastral 5510109.630.03, cu o suprafață de 1490,2 m.p., evaluat la prețul de 810805,39 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.04, cu o suprafață de 484.0 m.p., evaluat la prețul de 263978 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.05, cu o suprafață de 393.3 m.p., evaluat la prețul de 235580 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.06 cu o suprafață de 95,4 m.p., evaluat la prețul de 44580 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.07 cu o suprafață de 1198,9 m.p., evaluat la prețul de 65231 1,35 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.08, cu o suprafață de 11,2 m.p., evaluat la prețul de 5702 lei; construcție accesorie, cu nr. cadastral 5510109.630.09, cu o suprafață de 108,0 m.p., evaluat la prețul de 58787,93 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.001, valoarea estimată la suma de 325701 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.002, valoarea estimată la suma de 4037 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.003, valoarea estimată la suma de 6165 lei; edificiu cu nr. cadastral 5510109.630.00.000.004, valoarea estimată la suma de 131438 lei.

Apelanta-reclamant Lebedinschi Valeria la data de 18 aprilie 2018 a înaintat către Procuratura Anticorupție o cerere privind scoaterea bunurilor de sub sechestru, (f.d. 18-20).

În conformitate cu prevederile art.209 alin.(2) Cod de Procedură Penală, cererea apelantei-reclamant Lebedinschi Valeria, urma a fi examinată în termen de 10 zile din momentul primirii de către Procuratura Anticorupție, în speță pînă la data de 30.04.2018.

Potrivit scrisorii din 20.04.2018 și ordonanței Procuraturii Anticorupție din 20/04/2019 cererea apelantei-reclamant Lebedinschi Valeria privind scoaterea bunurilor de sub sechestru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 57-59).

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de Procedură Civilă intimatului Procuratura Anticorupție a avut sarcina probațiunii faptului că ordonanța din 20.04.2018 privind respingerea cererii de scoatere a bunurilor de sub sechestru a fost comunicată apelantei-reclamant Lebedinschi Valeria, în termenul stabilit de lege și conform procedurii de comunicare a actelor procesual penale, reglementată la art. 243 Cod de Procedură Penală, admisibilitatea dovezii de comunicare a ordonanței în sensul art.122 Cod de Procedură Civilă urmează a fi confirmată prevederilor art. 236, art. 230 Cod de Procedură Penală.

În acest sens, Colegiul ajunge la concluzia că la data adresării cu cerere de chemare în judecată, executarea obligația de comunicare a actelor procesual penale nu a fost justificată în modul stabilit de lege de către intimată.

Raportind prevederile legale la circumstanțele cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că în speță cererea apelantei-reclamant Lebedinschi Valeria privind scoaterea bunurilor de sub sechestru a fost înaintată conform procedurii stabilite de lege, dreptul la acțiunii fiind un drept recunoscut, apelantei-reclamantă la art. 209 Cod de Procedură Penală, în calitate de mijloc de apărare a dreptului de proprietate împotriva actelor organelor de urmărire penală susceptibile de a aduce restrângeri drepturilor în sensul garantat de lege.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (4), (5) Cod de Procedură Civilă instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) Cod de Procedură Civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Colegiul reține că potrivit materialelor cauzei, se atestă că prin cererea de apel se contestă hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018, împotriva căreia s-a declarat apelul inițial la 06 decembrie 2018.

Colegiul reține că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile se constată că construcțiile cu nr. cadastral: 5510109.630.01; 5510109.630.02; 5510109.630.03; 5510109.630.04; 5510109.630.05; 5510109.630.06; 5510109.630.07; 5510109.630.08; 5510109.630.09, situate în r-nul Ialoveni, satul Bardar, sunt deținute cu titlu de proprietate privată de către apelanta Lebedinschi Valeria în baza Contractului de vânzare-cumpărare nr.3163 din 08.07.2004, fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile la data de 11.10.2004, iar terenul de sub construcție, cu nr. cadastral: 5510109.630, a fost dobândit în baza Contractului de vânzare-cumpărare nr.5223 din 24.12.2004, fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile la 24.01.2005.

Astfel, Colegiul constată că la data adresării cu cerere de chemare în judecată, apelanta-reclamant în calitatea sa de proprietar al bunurilor imobile menționate supra, beneficia de garanțiile legale ale dreptului de proprietate în sensul art. 316 Cod Civil, art. 46 din Constituție și art. 1 P-1 din Convenție, inclusiv în raport cu organul de urmărire penală, motiv din care ingerința exercitată la data de 05/04/2018 de către Procuratura Anticorupție în exercițiul dreptului de proprietate a apelantei-reclamant Lebedinschi Valeria având în calitate de obiect, bunurile imobile 5510109.630.01; 5510109.630.02; 5510109.630.03; 5510109.630.04; 5510109.630.05; 5510109.630.06; 5510109.630.07; 5510109.630.08; 5510109.630.09, situate în r-nul Ialoveni, satul Bardar, cu ocazia aplicării sechestrului prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05.04.2018, urma a fi conformă exigențelor de admisibilitate.

Or, ingerință în exercițiul dreptului de proprietate, autorizată de lege, urmînd a fi conformă prima face exigențelor de admisibilitate definite de CtEDO în jurisprudența sa constantă - regula triplului test (Unistar Ventures GmbH contra Moldovei, cererea nr. 21151/04, hotărârea din 09 decembrie 2008; Baroul Partener-A contra Moldovei, cererea nr. 39815/07, hotărârea din 16 iulie 2009).

Iar Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale vizează protejarea drepturilor de o manieră concretă și efectivă, orice limitări aduse dreptului protejat de art. 1 P-1 din Convenție, devenit precar, inclusiv prin instituirea unor reglementări și/sau limitări, urmează a fi examinate din perspectiva privării dreptului de substanță (cauza Sporrong și Lonroth c. Suediei 23.09.1982 Marea Cameră), motiv din care sechestrul aplicat pe bunurile apelantei-reclamant, constitui o ingerință în exercițiul dreptului de proprietate în sensul art. 1 P-1 din Convenție.

Colegiul reține că în hotărârile sale Curtea Constituțională a remarcat că prin proprietate privată asupra unui bun se înțelege dreptul persoanei de a-și exercita nestingherit atribuțiile dreptului de proprietate (posesie, folosință și dispoziție) în mod exclusiv și perpetuu, prin putere și interes propriu, în condițiile legii.Prin dreptul de dispoziție asupra proprietății se înțelege posibilitatea general recunoscută și garantată a proprietarului de a întreprinde asupra bunurilor pe care le deține orice acțiuni cu consecințe juridice, inclusiv acțiuni de vânzare-cumpărare, donație, schimb etc.

Caracterul absolut al dreptului de proprietate semnifică deținerea exclusivă și completă de către titular a tuturor atributelor ce alcătuiesc conținutul dreptului său de proprietate, atribute pe care titularul le exercită în putere proprie și în interes propriu. (idem HCC nr.5 din 28/02/2006).

Or, în speță sechestrul aplicat în cadrul procesului de urmărire penală împotriva unei terțe persoane, în privința bunurilor proprietate privată a apelantei-reclamant Lebedinschi Valeria, reprezintă o ingerință în exercițiul dreptului de proprietate, care

îndreptățește titularul dreptului, de a-și apăra dreptul de proprietate în ordinea procedurii civile, Procuraturii Anticorupție în calitatea sa de pîrît revenindu-i sarcina probațiunii admisibilității ingerinței exercitate în exercițiul dreptului de proprietate a apelantei-reclamant în interesul urmării penale, legalitatea procedurii de aplicare a sechestrului în cadrul procesului penal, constituind una din exigențele de admisibilitate a ingerinței în exercițiul dreptului de proprietate, dar nu și unica condiție, motiv din care decizia Curții de Apel Chișinău din 12.07.2018 privind exercitarea controlului de legalitate a încheierii judecătorului de instrucție din 05.04.2018, nu exclude exercitarea controlului judiciar de admisibilitate a ingerinței în exercitarea unui drept civil în ordine civil, fapt reiterat și la art. 209 Cod de Procedură Penală.

Mai mult decît atît, potrivit definiției date în jurisprudența CtEDO noțiunii de certitudine legală, se menționează inter alia că legislația națională trebuie să fie expusă cu o suficientă precizie pentru a oferi posibilitatea persoanelor de a-și reglementa comportamentul în sensul posibilității obținerii unor "consultații adecvate" de a prevedea în caz de necesitate la un nivel rezonabil, consecințele, ce pot surveni în rezultatul anumitor acțiuni (Sunday Times vs UK 26.04.1979, §49), motiv din care Colegiul califică ca fiind speculativă invocarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12.07.2018 privind exercitarea controlului de legalitate a încheierii judecătorului de instrucție din 05/04/2018, în vederea excluderii controlului de legalitate a aplicării sechestrului penal pe bunurile unei terțe persoane, în ordine civilă, reprezentînd în esență excluderea aplicabilității prevederilor art. 209 Cod de Procedură Penală.

Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art.203 alin.(1) și (2) din Codul de Procedură Penală, punerea sub sechestrul a bunurilor este o măsură procesuală de constrîngere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri.

După punerea sub sechestrul a conturilor și a depozitelor bancare sunt încetate orice operațiuni în privința acestora.

Punerea sub sechestrul a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art.106 alin.(2) și art.1061 din Codul penal.

În conformitate cu prevederile art.204 alin.(1) - (5) din Codul de Procedură Penală, pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune pot fi puse sub sechestrul bunurile bănuितului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile în suma valorii probabile a pagubei.

Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii pot fi puse sub sechestrul numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă.

Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor pot fi puse sub sechestrul-bunurile prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 1061 din Codul penal, în cazul în care bunurile ce urmau a fi supuse confiscării speciale sau confiscării extinse nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate ori dacă acestea aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se iau măsuri asigurătorii pentru confiscarea contravalorii acestora. Dacă bunurile pasibile de a fi puse sub sechestrul constituie o cotă-parte dintr-o proprietate comună, poate fi pusă sub sechestrul numai cota-parte din proprietatea comună pasibilă de confiscare specială sau extinsă.

Colegiul, reține că în speță sechestrul aplicat pe bunurile obiect al prezentului litigiu s-a realizat în scopul asigurării recuperării prejudiciului cauzat prin infracțiune de către Balaban Valeriu, căruia i se impută calitatea de beneficiar efectiv al bunurilor proprietatea apelantei-reclamant Lebedinschi Valeria, în privința cărora a fost dispusă aplicarea sechestrului.

Or, potrivit materialelor dosarului nu s-a probat faptul că apelanta-reclamant Lebedinschi Valeria, deține calitatea de persoană civilmente responsabilă sau o altă calitate procesual penală, motiv din care Colegiul reține că în privința bunurilor proprietate privată a apelantei-reclamante Lebedinschi Valeria, se aplică prezumția legală a calității de proprietar în sensul art.497 Cod Civil, cu toate garanțiile legale în sensul art.316 Cod Civil, garanțiile și prezumția constituțională a legalității obținerii dreptului de proprietate în sensul art. 46 din Constituție.

Colegiul reiterează că în conformitate cu prevederile art.123 alin.(4) Cod de Procedură Civilă, apelanta-reclamantă Lebedinschi Valeria, este exonerată de obligația probațiunii calității de proprietar al bunurilor obiect al sechestrului, dreptul de a beneficia de garanțiile legale ale dreptului de proprietate și prezumția legalității obținerii dreptului de proprietate, în cadrul procesului civil.

La examinarea prezentei cauzei, Colegiul reține jurisprudența CtEDO în cauza Terbiș și Viziteu împotriva României din 26.06.2019, nr. 47911/15, pct.49, în care CtEDO reamintește că, în cauze anterioare care implicau confiscarea de bunuri de la reclamanți în cadrul unor proceduri penale împotriva terților, a considerat că măsura confiscării constituie o ingerință în dreptul reclamanților la exercitarea pașnică a dreptului acestora la bunuri. Întrucît dreptul la proprietate este un drept civil în sensul art.6 § 1 din Convenție, această dispoziție este aplicabilă sub aspectul său civil [a se vedea Silickienė împotriva Lituaniei, nr. 20496/02, pct. 45-46, 10 aprilie 2012, și Yldirim împotriva Italiei (dec.), nr. 38602/02, CEDO 2003-IV].

Curtea a statuat în repetate rînduri că o ingerință în dreptul de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege și să urmărească unul sau mai multe scopuri legitime. În plus, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopurile urmărite. Cu alte cuvinte, Curtea trebuie să stabilească dacă a fost păstrat un echilibru între cerințele interesului general și interesele persoanelor în cauză (a se vedea Silickienė, citată anterior, pct. 63).

La fel, în pct.76 din hotărîrea emisă în cauza Terbiș și Viziteu împotriva României, nr. 47911/15, în ceea ce privește confiscarea în lipsa unei condamnări penale, Curtea a menționat că a observat deja în jurisprudența sa că despre normele juridice comune la nivel european și chiar la nivel universal se poate spune că încurajează confiscarea bunurilor legate de infracțiuni grave precum corupția, spălarea banilor și infracțiuni de trafic de droguri fără a fi necesară existența în prealabil a unei condamnări penale.

În al doilea rînd, sarcina de a proba originea licită a bunurilor prezumate a fi fost dobîndite ilicit noate, în mod legitim, să fie

transferată părților adverse în astfel de proceduri de confiscare fără caracter penal, inclusiv, în proceduri civile în rem.

În continuare, notează Curtea că măsurile de confiscare pot fi aplicate nu numai asupra produselor provenite direct din săvârșirea de infracțiuni, ci asupra bunurilor, inclusiv, asupra oricăror venituri și alte avantaje indirecte, obținute prin convertirea sau transformarea produselor provenite direct din săvârșirea de infracțiuni sau amestecarea acestora cu alte bunuri, posibil legale. În cele din urmă, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu doar persoanelor direct suspectate de săvârșirea de infracțiuni, ci și oricăror părți terțe care dețin drepturi de proprietate fără necesara bona fide, cu scopul de a masca rolul lor ilegal în acumularea averilor ilicite în cauză (a se vedea Gogitidze și alții, citată anterior, pct. 105, și supra, pct. 38-43 și 68).

Raportînd circumstanțele speței dedusă judecării, instanța de apel reține ca fiind relevante constatările CtEDO care statuează că pot fi urmărite doar acele bunuri ale terțelor persoane provenite direct din săvârșirea de infracțiuni sau care au fost obținute prin convertirea sau transformarea acestor bunuri.

Or, în speță, bunurile sechestrate au fost dobîndite cu titlu de proprietate privată de către apelanta-reclamant Lebedinschi Valeria în baza contractului de vînzare-cumpărare nr.3163 din 08.07.2004 și respectiv în baza contractului de vînzare-cumpărare nr.5223 din 24.12.2004, în speță, pînă la pretinsa dată de comitere a faptei imputate lui Balaban Valeriu.

Reieșind din Încheierea Judecătorei Chișinău, (sediul Buiucani) din 05 aprilie 2018, prin care s-a autorizat punerea sub sechestru a bunurilor, cauza penală cu nr.2017928002 a fost intentată la 27 ianuarie 2017, însă nu s-a stabilit cînd au început faptele infracționale imputate lui Balaban Valeriu, în așa fel încît instanța de judecată să se poată aprecia cu privire la probabilitatea că aceste bunuri ar fi provenit pe cale infracțională. Or, în speță, sechestru a fost aplicat în scopul recuperării prejudiciului cauzat.

Colegiul reține că natura infracțiunii imputate lui Balaban Valeriu și anume „Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu”, adică infracțiunea care nu se încadrează în practica CtEDO, în care Curtea admite confiscarea bunurilor de la persoanele terțe, limitîndu-se la infracțiunile grave precum corupția, spălarea banilor și infracțiuni de trafic de droguri.

Colegiul consideră necesar de a reține că pentru încriminarea infracțiunii prevăzute la art.328 al Codului penal - „excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu” nu este necesar de a stabili dacă pe urma acestei infracțiuni făptuitorul a avut beneficii.

Prin urmare, prin prisma art.204 alin.(1) - (5) din Codul de Procedură Penală art.106 alin.(2) și art.1061 din Codul penal și a prevederilor actelor internaționale expuse mai sus, sechestrarea și respectiv confiscarea întru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune poate fi aplicată doar asupra bunurilor deținute cu drept de proprietate a făptuitorului.

Or, legislatorul național a utilizat sintagma de „beneficiar efectiv” în Codul penal doar pentru infracțiunea prevăzută la art.2391 - „Gestiunea defectuoasă sau frauduloasă a băncii, a societății de investiții, a societății de asigurări”.

În acest sens, instanțele de judecată nu sunt în drept de a recurge la interpretări extinctive a legii penale în fraudă garanțiilor legale ale dreptului de proprietate sau reglementărilor internaționale în materie menționate supra. Or, în materie penală, preeminența dreptului generează, inter alia, principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special, prin analogie.

Colegiul reține că potrivit, jurisprudenței de principiu a Curții Constituționale, art. 23 din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative.

În acest sens, Curtea Europeană, prin jurisprudența sa, impune ca normele adoptate de autoritățile publice să fie inclusiv suficiente de precise, previzibile și să corespundă principiului reglementării specifice (HCC 12/2013, § 96, hot CEDO Golder v. UK § 34, Sunday Times v. UK §49; Silver v. UK §88-89).

Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor. (HCC 13/2015 §108).

Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate - accesibilitate, previzibilitate și claritate-norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încît să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. (HCC 26/2010 §10, HCC 19/2012, CEDO cauza Silver v. UK).

Curtea Europeană, în jurisprudența sa, pe marginea calității legii a statuat că ”odată ce statutul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate coerență pentru a evita pe cît este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții” (CEDO cauza Păduraru v. România; HCC 19/2012).

Raportînd prevederile legale menționate supra la circumstanțele speței, Colegiul ajunge la concluzia că în speță potrivit reglementărilor legale, apelantei-reclamante nu-i pot fi aduse restrîngerii în exercițiul dreptului de proprietate și anulate garanțiile constituționale în virtutea atribuirii calității de beneficiar-efectiv unei terțe persoane și în cadrul unei proceduri în care apelanta-reclamant nu deține o calitate procedurală.

În acest sens potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea p principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015).

Or, într-un stat democratic de drept protejarea și promovarea drepturilor și libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

În speță dreptul de proprietate al apelantei-reclamante Lebedinschi Valeria s-a constituit în perioada 08.07.2004-24.12.2004 sub

în speșă dreptul de proprietate al apelantei reclamante Lebedinschi Valeria a fost stabilit în perioada 06.07.2007 - 27.12.2007, sub auspiciile Codului Civil, aprobat prin Legea nr.1125/XV din 13/07/2002 și art.46 din Constituție, prezumția legalității obținerii dreptului de proprietate și garanțiile acestuia fiind instituită în favoarea apelantei.

Modificarea în abstracto a regimului proprietății, prin efectul retroactiv al legii este interzis la art.6 din Codul Civil. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale „fiind un principiu fundamental de drept, principiul retroactivității este admis doar în cazul stabilirii unei sancțiuni mai blânde”.

Astfel, Codul Civil în art.6 alin.(1) enunță că legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare (HCC nr. 05 din 28.02.2006).

În acest sens, Colegiul ajunge la concluzia că regimul dreptului de proprietate, obținut de către apelanta-reclamant Lebedinschi Valeria, nu poate fi modificat ulterior, cu ocazia instituirii în legislația penală a noțiunii de confiscare extinsă, prin Legea nr.326 din 23/12/2013, din motivul că dreptul de proprietate a fost constituit la o dată anterioară și de principiu, nu poate fi modificat prin reglementări legale instituite ulterior.

Principiul legalității are drept consecință obligativitatea respectării legilor, inclusiv de către forul legislativ suprem al statului, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (hot. CC 22/2015) și în acest sens, instanțele de judecată sau Procuratura Anticorupție indiferent de scopul în care a acționat, nu poate constitui o excepție.

Colegiul reține că potrivit prevederilor art.46 al Constituției, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

Potrivit practicii CtEDO, menționate supra, se desprinde că sarcina probațiunii provenienței bunurilor, pentru a fi transferată părților adverse în proceduri de confiscare fără caracter penal, inclusiv în proceduri civile în rem, trebuie să fie instituită cel puțin prezumția că aceste bunuri puteau parveni din activitatea infracțională imputată, declararea unui terț în calitate de beneficiar efectiv al bunurilor, în fraudă dreptului de proprietate al apelantei Lebedinschi Valeria, reprezentând o expropriere în sensul art.1 P-1 din Convenție

Instanța de apel, observă că drept temei de fapt pentru aplicarea sechestrului au fost reținute constatările investigației financiare pe cauza penală nr.2017928002 din 05.04.2018, care se contrazic cu materialele cauzei.

Potrivit constatărilor investigației financiare se indică faptul că apelanta la momentul dobândirii bunurilor sechestrate avea doar 20 ani, iar primul venit realizat a fost în anul 2010.

Din materialele administrate se constată faptul că apelanta, Lebedinchi Valeria în anul 2007 s-a angajat în Serviciul de Informații și Securitate, unde a activat pînă în 2009. Mai mult ca atît, pentru perioada respectivă au fost depuse declarații de avere și interese personale, care se prezumă a fi verificate de autoritățile de resort.

Totodată, instanța de judecată mai reține faptul că apelanta Lebedinchi Valeria la momentul dobândirii bunurilor sechestrate nu a făcut studiile la ULIM RM dar, în Rusia, la МГИМО, în perioada 2003 - 2006.

Potrivit argumentelor invocate de apelanta-reclamantă Lebedinschi Valeria, în perioada de referință, aceasta a participat la privatizarea unui apartament care ulterior a fost înstrăinat. Totodată, a mai indicat apelanta faptul că în perioada studiilor, în Federația Rusă, a obținut anumite venituri aflîndu-se peste hotarele Republicii Moldova.

Instanța de apel consideră că organele de urmărire penală erau obligate cel puțin să ofere apelantei posibilitatea reală de a-și proteja interesele la etapa de urmărire penală, prin oferirea posibilității prezentării probelor pe care le consideră pertinente și acordîndu-i calitatea de subiect al procesului de urmărire penală, asigurînd în acest sens dreptul de acces la justiție împotriva acuzațiilor de deținere nominală a dreptului de proprietate a învinutului/inculpatului.

În motivarea hotărîrii emise în cauza Terbiș și Viziteu împotriva României, nr. 47911/15, la pct.52, la statuarea principiilor generale, Curtea a reținut că în aplicarea principiilor de mai sus în Silickiené, o cauză în care soției inculpatului i-au fost confiscate bunurile, Curtea a hotărît „ca un principiu general, că persoanelor ale căror bunuri sunt confiscate ar trebui să li se acorde în mod formal statutul de părți la procedura prin care este dispusă confiscarea”. Cu toate acestea, deși reclamantul din cauza respectivă nu fusese niciodată parte la procedura prin care a fost decisă măsura, Curtea a considerat că „autoritățile lituaniene i-au acordat de facto acesteia posibilități rezonabile și suficiente pentru a-și proteja interesele în mod corespunzător” și a constatat că nu a fost încălcat art. 6 § 1 (a se vedea Silickiené, citată anterior, pct. 50).

Astfel, chiar dacă legislația internă nu prevede obligația organului de urmărire penală de a-i oferi terței persoane calitate pe dosarul penal, totuși este obligat să-i ofere acesteia „posibilități rezonabile și suficiente pentru a-și proteja interesele în mod corespunzător”, încă la etapa urmăririi penale, ceea ce presupune minimum acordarea posibilității de a prezenta probe în favoarea sa.

Instanța de apel reiterează că la solicitarea procurorului, instanța de judecată a autorizat aplicarea sechestrului asupra bunurilor unei terțe persoane, care nu are nici un statut în cadrul cauzei penale și nu are legătură cu pretinsul prejudiciu cauzat, prin pretinsa infracțiune și nici nu i s-a solicitat să se expună pe marginea originii bunurilor sechestrate.

În continuare, instanța mai reține faptul că la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o probă pertinentă, concludentă și utilă

precum ca Balaban Valeriu este denenciar efectiv a bunurilor sechestrate și aceasta cantitate a intervenit la momentul consumării dreptului de proprietate a apelantei Lebedinschi Valeria.

Colegiul reiterează că noțiunea de beneficiar efectiv este prevăzută la art.3 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, ce presupune persoană fizică ce deține sau controlează în ultimă instanță o persoană fizică sau juridică ori beneficiar al unei societăți de investiții sau administrator al societății de investiții, ori persoană în al cărei nume se desfășoară o activitate sau se realizează o tranzacție și/sau care deține, direct sau indirect, dreptul de proprietate sau controlul asupra a cel puțin 25% din acțiuni sau din dreptul de vot al persoanei juridice ori asupra bunurilor aflate în administrare fiduciară.

Or, de jure modificarea regimului dreptului de proprietate a apelantei-reclamante Lebedinschi Valeria, de care s-a prevalat organul de urmărire penală la aplicarea sechestrului contestat în cadrul prezentului proces, a intervenit cu ocazia adoptării Legii nr. 308 din 22.12.2017, efectele căreia nu pot fi aplicate retroactiv în privința dreptului de proprietate a apelantei.

Din înscrisurile prezentate se constată faptul că Lebedinschi Valeria nu numai că a deținut dreptul de proprietate asupra imobilelor sechestrate dar și le-a administrat prin darea în locațiune pe parcursul mai multor ani, ceea ce denotă că ea a utilizat aceste bunuri cu titlu de proprietar.

Astfel, Colegiul reține că Lebedinschi Valeria a transmis o porțiune de teren cu suprafața de 0,65 ha din terenul cu nr. cadastral 5510109,630 în arendă întreprinderii „Serviciul Juridic European” SRL pe o perioadă de 24 ani (02.01.2014-30.12.2038) în baza Contractului de Arendă din 02.01.2014, fapt notat și în Registrul de Stat al Bunurilor Imobile.

La acest capitol instanța de apel notează că deși administratorul Întreprinderii „Serviciul Juridic European” SRL este Balaban Valeriu, luarea în locațiune, sau instituirea dreptului de servitute asupra unei porțiuni de 10% din terenul ce depășește suprafața de 6 ha, ce-i aparține lui Lebedinschi Valeria, pune sub o îndoială rezonabilă veridicitatea afirmațiilor că Balaban Valeriu este beneficiarul efectiv a acestui bun, iar proprietarul de iure și de facto a acestui bun nu este Lebedinschi Valeria care administrează bunurile ce-i aparțin, comportându-se de facto ca un proprietar.

La data de 15 noiembrie 2016 Lebedinschi Valeria a încheiat și contractul de locațiune prin care a transmis întreprinderii „Mixagroprod” SRL imobilele cu nr. cadastral 5510109.630.01 și 5510109.630.04 cu titlu de locațiune pe perioada 15.11.2016-15.09.2019.

Or, însăși organul de urmărire penală și ARBI, au constatat că pe parcursul deținerii dreptului de proprietate, Lebedinschi Valeria își exercita dreptul de dispoziție asupra bunurilor ce-i aparțin, dând în chirie, gaj sau dispunând sub alte forme de aceste bunuri.

Din materialele administrate și actele în baza cărora a fost aplicat sechestrul pe bunurile apelantei nu se pot deduce circumstanțe potrivit cărora cet. Balaban Valeriu ar putea fi considerat drept beneficiar efectiv a bunurilor litigioase, motiv din care Colegiul ajunge la concluzia că afirmațiile intimitei Procuratura Anticorupție sunt gratuite în acest sens, arbitrariu planînd în defavoarea intimitei

Colegiu reiterează - circumstanța precum că apelanta este fiica cet. Balaban Valeriu și la data dobîndirii proprietăților sechestrate avea doar 20 ani, nu este în circumstanțele speței o dovadă admisibilă și suficientă, pentru exproprierea apelantei în scopul recuperării prejudiciului pretins a fi cauzat de Balaban Valeriu, tatăl apelantei, în contextul în care nu s-a indicat care este legătura causală dintre bunurile sechestrate cu prejudiciul presupus a fi cauzat de cet. Balaban Valeriu și sau pretinsa activitatea infracțională în calitate de sursă a obținerii proprietăților confiscate.

Or, bunurile sechestrate cad inter alia sub incidența art. 1 al Primului Protocol la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unde se statuează că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional,

Motiv din care, orice privare de proprietate, chiar și în interesul justiției, urmează a fi conformă exigențelor de admisibilitate impuse de lege.

În speță, ingerința în exercițiul dreptului de proprietate a apelantei, intervenită cu ocazia punerii bunurilor sub sechestr în cauza penală nr.2017928002, prin încheierea judecătoarei de instrucție din 05.04.2019, nu este compatibilă testului de legalitate.

Or, modificarea in abstracto a regimului juridic al dreptului de proprietate al apelantei Lebedinschi Valeria, nu poate interveni cu efect retroactiv și contrar regimului constituțional al proprietății în sensul art. 46 din Constituție.

Astfel, Colegiul prevalîndu-se de argumentele expuse supra, ajunge la concluzia, de a admite apelul declarat de Lebedinschi Valeria împotriva hotărîrii Judecătoarei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018, emisă în cauza civilă la cererea privind anularea sechestrului înaintată de Lebedinschi Valeria împotriva Procuraturii Anticorupție și de a casa hotărîrea Judecătoarei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018 dispunînd ridicarea sechestrului aplicat prin Încheierea Judecătoarei Chișinău (sediul Buiucani) și mandatul judecătoresc (Dosar nr.11-1789/2018) din 05.04.2018, asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral 5510109.630; 5510109.630.01; 5510109.630.02; 5510109.630.03; 5510109.630.04; 5510109.630.05; 5510109.630.06; 5510109.630.07; 5510109.630.08 și 5510109.630.09; 5510109.630.00.000.001; 5510109.630.00.000.002; 5510109.630.00.000.003; 5510109.630.00.000.004, situate în r-nul Ialoveni, satul Bardar.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.c) și art. 389-390 Cod de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

DECIDE :

Se admite cererea de apel declarată de Lebedinschi Valeria împotriva Hotărîrii Judecătorei Chişinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018, emisă în cauza civilă la cererea privind anularea sechestrului înaintată de Lebedinschi Valeria împotriva Procuraturii Anticorupţie.

Se casează Hotărîrea Judecătorei Chişinău (sediul Buiucani) din 05 decembrie 2018 şi se ridică sechestrul aplicat prin Încheierea Judecătorei Chişinău (sediul Buiucani) şi mandatul judecătoresc (Dosar nr. 11-1789/2018) din 05.04.2018, asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral 5510109.630; 5510109.630.01; 5510109.630.02; 5510109.630.03; 5510109.630.04; 5510109.630.05; 5510109.630.06; 5510109.630.07; 5510109.630.08 şi 5510109.630.09; 5510109.630.00.000.001; 5510109.630.00.000.002; 5510109.630.00.000.003; 5510109.630.00.000.004, situate în r-nul Ialoveni, satul Bardar.

Decizia este definitivă şi irevocabilă din data pronunţării.

Preşedintele completului,

judecătorul

Marina Anton

Judecător

Vitalie Cotorobai

Judecător

Ion Ţurcan